

in odium, & præjudicium ipsorum resignantium, seu dimittentium, vel cedentium, ac in favorem suppressionis, & extinctionis hujusmodi factæ censentur eo ipso, & tam in his singulis casibus, quam etiam eisdem modernis Archipresbytero, Canonicis, & Beneficiatis quomodocumque, & ubicumque decedentibus, suppressio, & extinctio prædicta suam plenariam, & integram effectum sortiri debeant, neque Archipresbyteratus, Canonicatus, Præbendæ, & Beneficia hujusmodi illorum vacatione, ut præfertur, vel alias quomodolibet occurrente, Apostolica, vel ordinaria auctoritate cuiquam conferri, nec aliter disponi, nec aliqui in resignantium, dimittentium, cedentium, vel decedentium locum ibidem sufficere, furrogari, recipi, vel admitti valeant, & si aliquibus, etiam cum speciali de verbo ad verbum præsentium, seu literarum Apostolicarum desuper conficiendarum, & in eis contentorum quorumcumque mentione, derogatione, vel suspensione, sine expresso Præposito, & Religiosorum, ac totius Congregationis hujusmodi consensu in scriptis formaliter habito conferantur, aut de illis disponatur; collationes, dispositiones, derogationes, & suspensiones hujusmodi nullæ, & invalidæ existant, nec alicui suffragentur, sed suppressioni, & extinctioni prædictis eo ipso locus factus sit, & esse censentur: Si vero aliqui ex modernis Archipresbytero, Canonicis, & Beneficiatis antedictam de eis, ut præfertur, faciendam decesserint, portio sic pro tempore decedentium aliis superstitibus nullatenus accrescat, sed usus per Nos, seu Sedem prædictam designandis cedat eo ipso.

Hic Domui privilegia omnia, quibus alia ejusdem Congr. Domus fruuntur, commutata reddantur.

§.5. Insuper eidem Domui Regulari, ac pro tempore existentibus illius Præposito, Religiosis, & personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, prærogativis, concessionibus, favoribus, facultatibus, indultis, & aliis gratis, tam spiritualibus, quam temporalibus, aliis dictæ Congregationis Domibus in genere, vel in specie pro tempore concessis, & quibus illæ, earumque Præpositi, Religiosi, & personæ pro tempore existentes de jure, vel consuetudine, seu ex privilegio, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum similiter, & pariformiter, absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, & debeant in omnibus, & per omnia perinde ac si illa omnia Domui Regulari præsentibus erectæ, illiusque Præposito, Religiosis, & personis prædictis specialiter, & expresse concessa fuissent, pariter perpetuo indulgemus.

Clausula pro hujusmodi Constitutione firmata.

§.6. Decernentes presentes literas nullo unquam tempore, etiam ex eo quod causa, propter quas emanarunt, coram dicto Vicario, vel alibi examinata, verificata, & approbata, ac Evangelista Cardinalis, nec non Capitulum, Archipresbyter, Canonici, & Beneficiati prædicti, vel quicumque

alii in præmissis, vel circa ea interesse quomodolibet habentes ad hoc vocati, & auditii non fuerint, nec eisdem consenserint, aut quovis alio etiam enormis, & enormissimæ lesionis prætextu, vel ex quacumque alia quantumvis legitima, & juridica causa de subreptionis, obreptionis, vel nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, annullari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu simili concedi posse, neque sub quibusvis suppressionum, unionum, & aliarum similiarum, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, vel quoscumque alios Romanos Pontifices Successores nostros, dictamque Sedem, etiam in crastinum assumptionis eorumdem Successorum nostrorum ad summam Apostolatus apicem, vel alias etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & de ejusdem S.R.E. Cardinalium pro tempore existentium consilio sub quibuscumque tenoribus, & verborum formis, ac ex quibusvis causis pro tempore faciendis, etiam si in illis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, & data specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, nisi Congregationis, ac Præpositi, ac Religiosorum prædictorum ad id expressus accesserit assensus, ut præfertur, nullatenus comprehendendi, sed tamquam in divini cultus, Religionis, & bonorum operum augmentum, salutemque, & exactiorem curam animarum tendentes semper, & omnino ab illis exceptas, & quoties emanabunt, toties in præteritum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes Præpositum, & Religiosos prædictos quomodocumque eligenda concessas fore, & esse, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictos Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Et quia alias sæc. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster per eum accepto, quod bo. me. Innocentius olim Episcopus Portuensis Cardinalis de Aragonia nuncupatus, cui tunc in humanis agenti dictum Palatium per eum, quoad viveret, tenendum, habitandum, possidendum, & usufructuandum cum suis juribus, & pertinentiis uni-

Canon 100. scilicet super Palatio Cardinali titulari restituitur ab omni onere liber.

versis

versis Apostolica auctoritate reservatum, existebat, Canonem annuum nonaginta scutorum similitum antea sibi, & pro tempore existenti dicto Cardinali titulari super magna Domo quondam Horatii Incellari, illiusque Viridario e conspectu, ac sub proprietate, directoque dominio ejusdem Palatii consistentibus debitum exsolvi solitum Capitulo Ecclesiæ Sancti Laurentii hujusmodi ad ipsius Innici Cardinalis vitam dumtaxat, & non ultra liberaliter cesserat, & donaverat, eandem cessionem, & donationem sub prætextu, quod illæ in executionem decreti ab ipso Prædecessore in dicta Ecclesiæ Sancti Laurentii visitatione emanati, quo cavebatur, quod pro tempore existens Cardinalis titularis ipsius Ecclesiæ Sancti Laurentii, vel quilibet alius, qui dicti Palatii commodum sentiret, centum scuta in emendis, & conficiendis paramentis, & ornamentis ad sacra, & divina in eadem Ecclesiæ Sancti Laurentii decenter peragenda annis singulis expendere, & persolvere deberet, factæ fuissent; nedum vita dicti Innici Episcopi, & Cardinalis, ac usu, habitatione, commodo, & usufructu Palatii hujusmodi durantibus, verum etiam perpetuis temporibus validas existere, ita ut responso dicti anni Canonis semper ad prædictos Capitulum pertineret, ac eis in perpetuum a dicto Horatio, ejusque in magna Domo prædicta Successoribus persolvi deberet, ne dictus Cardinalis titularis pro tempore existens, seu quilibet alius, qui dicti Palatii usum, habitationem, aut commodum qualitercumque haberet, & sentiret aliquid juris amplius in responso anni Canonis hujusmodi habere, aut pretendere quomodolibet possint, ac omni, & toto jure ipsis, vel aliis prædictis desuper quomodocumque competente privati censerentur, sed annuus Canon, & illius responso hujusmodi esset, & intelligeretur esse sub omni jure, proprietate, & directo dominio ipsius Ecclesiæ Sancti Laurentii: reliqua autem decem scuta usque ad summam centum scutorum prædictorum tam a dicto Innico Episcopo, & Cardinale, quam aliis futuris Cardinalibus tituli Sancti Laurentii hujusmodi, seu dicti Palatii possessoribus, aut alias commodum ex eo sentientibus annuatim persolvi, ac in usum paramentorum, & ornamentorum prædictorum per dictos Capitulum, & Canonicos impendi, atque converti debere decrevit, & nihilominus annum Canonem, illiusque responsum hujusmodi in eundem usum applicavit, & appropriavit, prout in ipsius Prædecessoris literis desuper sub Annulo Piscatoris expeditis plenius continetur. Indemnitati ejusdem Cardinalis titularis pro tempore existentis hac in parte prospicere volentes, ipsum, ac dictum ejus Palatium adversus decretum, & literas Prædecessoris hujusmodi, ac in præteritum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum in omnibus, & per omnia, perinde ac si nullatenus emanassent, restitimus, reponimus, & plenarie reintegramus, dictumque au-

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

num Canonem nonaginta scutorum ad jus, proprietatem, & directum dominium Cardinalis titularis pro tempore existentis, ejusque Palatii hujusmodi reducimus, ac illa omnia ab Ecclesiæ Sancti Laurentii, illiusque mensa Capitulari, & Sacrificia prædictis similiter perpetuo separamus, & dismembramus; Sicque separata, & dismembrata, prædicto Palatio, itaut de illius pertinentiis penitus, & omnino sit, ac esse censetur, itidem perpetuo applicamus, & appropriamus, necnon Evangelicam Cardinalem, ejusque in titulo, & Palatio hujusmodi Successores prædictos nedum a solutione, & præstatione anni Canonis nonaginta, & residui decem usque ad summam centum scutorum pro usu paramentorum, & ornamentorum juxta decreta, & literas Prædecessoris hujusmodi faciendæ, sed etiam quibuscumque sumptibus, & impensis ad Ecclesiæ Sancti Laurentii, illiusque Fabricæ, & Sacrificiæ, necnon paramentorum, & ornamentorum hujusmodi, necnon cuiuscumque alterius sacre, & prophane suppellestilis manutentionem, reparationem, & restaurationem, ac etiam Præpositi, & Religiosorum prædictorum sustentationem, ac quorumcumque onerum illis respective incumbendum supportationem necessariis similiter perpetuo eximimus, ac penitus, & totaliter liberamus.

Derogatio contrariorum

§.8. Non obstantibus priori decreto, & declaratione, aliisque præmissis, nec non pia me. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictæque Ecclesiæ Sancti Laurentii etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illi, ac pro tempore existenti ejusdem tituli Sancti Laurentii Presbytero Cardinali, necnon Capitulo, Archipresbytero, Canonicis, & Beneficiatis prædictis, aliisque personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie per dictum Clementem, & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & dictam Sedem, ejusque Legatos quavis causa, & occasione, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ad de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, il-

C c 2 lis

Clausulae penales.

lis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, suppressionis, extinctionis, reservationis, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, statuti, ordinationis, indulti, decreti, restitutionis, repositionis, reintegracionis, reductionis, separationis, dismembrationis, applicationis, appropriationis, exemptionis, liberationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. die 18. Aprilis 1606. An.I.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo sexto, quarto decimo Kalendas Maji Pont. nostri Anno I. (a)

XXXV.

Confirmatio omnium gratiarum, & privilegiorum Congregationis Monachorum Coelestinorum Ordinis Sancti Benedicti. Et subiectio Monasteriorum Galliae Abbati generali. Cum prohibitione habendi recursum extra Ordinem, & cogendi Capitulum generale, absque interventu dicti Abbatis.

De institutione, & statu hujus Congregationis vide in Constit. I. Coelest. V. Et si cunctos Tom. III. Par. II. fol. 70.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Injuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut sacrarum Religionum in militanti Ecclesia suaves in Domino fructus assidue praestantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris concessa, quo validius perpetuo subsistant, Apostolica confirmationis robore libenter communiemus.

Confirmatio omnium gratiarum, & privilegiorum.

§.1. Volentes igitur universam Congregationem Coelestinorum Ordinis Sancti Benedicti, quam etiam Nos, antequam ad summi Apostolatus apicem assumpti essemus, semper non modico prosequuti sumus amore, & ex qua uberissimi in eadem Dei Ecclesia fructus ad ipsius Omnipotentis Dei laudem, & Christianae Reipublicae spirituale commodum, ac utilitatem ab ipsius Congregationis initio semper prodierunt, & in dies prodeunt, ac dilectos filios Abbatem

(a) Sex post dies Paulus Papa privilegia omnia a Praedecessoribus suis Sanctae Laurentianae Domui concessa confirmavit in forma communi Brevis, quod incipit, *Sacra Domus Laurentiana*.

Generalem, & Procuratorem, ac Monachos ejusdem Congregationis universos specialibus favoribus, & gratis prosequi, & eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad Celsi Romani Abbatis Generalis, seu Procuratoris, vel Monachorum dictae Congregationis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, praerogativas, favores, conservatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessionis, aliaque privilegia, & indulta spiritalia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis inter se, & cum aliis Congregationibus, & Ordinibus Mendicantium, & non Mendicantium, eidem Congregationi Coelestinorum dicti Ordinis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros ad Nos, & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma, & expressione etiam per solam signaturam, & viva vocis oraculo, aut alias quomodolibet concessa, ac semel, seu pluries confirmata, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas tam sub plumbo, quam in forma Brevis, aut alias desuper confectas, quarum tenores, & formas, datas, effectus, decreta, & alia in illis contenta, acsi de verbo ad verbum infererentur, praesentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, quatenus Sacri Concilii Tridentini decretis, necnon Regularibus dictae Congregationis institutis a Sede Apostolica approbatis non adversentur, ac revocata non sint, nec sub aliquibus revocationibus comprehensa, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuae, & inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, & solemnitate etiam de jure necessaria, aut alias quomodolibet requisitarum forsitan omisarum, & alios defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus, illaque, & illa Congregationi praedictae, Monachis, Monialibus, & Oblatis etiam per modum communicationis, & extensionis hujusmodi suffragari, eosque illis frui, uti, & gaudere, ubi, quando, & quoties opus fuerit, posse, & debere in omnibus, & per omnia decernimus.

§.2. Praeterea motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus volumus, & declaramus, quod Abbas Generalis debeat eligi, prout haec factum fuit, ac pariter, quod ipse Abbas Generalis pro tempore existens possit, & debeat visitare quaecumque suae Congregationis praedictae Monasteria, tam in Italia, quam in Gallia, & ubique loco-

Abbas Generalis auctoritas tam in Italia, quam in Gallia, & ubique locorum Monasteria visitandi.

locorum existentia, quando, & quoties ei videbitur, etiam nulla visitationis intimatione, seu notificatione procedente, cum observatione Regulae, ac Constitutionum ejusdem Congregationis. Praeterea quod venientes ad Urbem ex Provincia Galliae, & ex quacumque alia Provincia ad ipsum Abbatem Generalem absque licentia, & obedientia suorum Provincialium, & Superiorum, & maxime si sint apostatae, profugi, vel vagi, si Generalis cognoverit absque causa legitima illos venisse, debeant puniri juxta formam Constitutionum, & statim remitti ad suos Superiores, prout etiam remitti debeant, si venerint absque hujusmodi suorum Superiorum licentia, & obedientia, etiam pro eorum devotione, secus autem si velint accedere ad Urbem, tamquam ad Apostolicam Sedem pro negotiis, & recursibus habendis, tunc enim volumus, liberum esse unicuique ad eam conflere, nec licere Superioribus cuique prohibere.

§.3. Ad haec, quod nullus Praelatus, Provincialis, Abbas, Prior, vel Monachus secreta, vel palam, directe, vel indirecte per seipsum, vel per alios ex quacumque causa, vel occasione possit ad quoscumque Judices, cujuscumque dignitatis, & qualitates fuerint, habere recursum pro negotiis spectantibus ad Congregationem, ejusque Monasteria in genere, vel in specie ad particulares personas, nisi ad suum Abbatem Generalem in Italia existentem, vel ubique locorum, ubi erit, vel in Regno Galliae ad suos Provinciales, vel ad Capitula Provincialia: qui contraverit, poenam excommunicationis ipso facto, atque indignationis nostrae, a qua non nisi Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo absolvi possit, & perpetuo privatus intelligatur quocumque gradu, honore, & dignitate religionis, & careat voce activa, & passiva.

§.4. Postremo, quod Capitula pro tempore facienda tam in Gallia, quam in quibuscumque aliis Provinciis, debeant vocari Capitula Provincialia, non autem generalia, ita ut Capitulum generale intelligatur illud, quod celebrabitur cum assentientia Generalis, caeterorumque Patrum Definitorum.

§.5. Praesentes quoque literas ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu, seu etiam ex eo, quod Provincialis Provinciae Galliae, ac Prior, & Monachi Congregationis, & Ordinis praedictorum, & forsitan alii interesse etiam aliarum Provincialium in praemissis habentes, seu putantes, ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris, vel in jus, seu controversiam vocari posse, nec sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, vel aliis contrariis dispositionibus comprehendere.

§.6. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes,

etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, ac causarum Palatii Apostoli Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiti debere, nec non irritum, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Quocirca dilecto filio causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori, per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipse, vel alium, seu alios faciant auctoritate nostra praesentes literas, & in eis contenta quaecumque plenum eorum effectum sortiri, illisque Congregationem, & Monachos praedictos pacifice frui, & gaudere. Non permittentes quemquam desuper contra praesentium tenorem per quoscumque indebite molestari. Contradictores quoslibet, ac rebelles, & praemissis non parentes, per censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Executoris deputatio.

§.8. Non obstantibus sac. rec. Martini V., & Eugenii IV., Bonifacii VIII., ac Adriani VI., & Clementis VII., ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Lateranensi, & aliis Conciliis generalibus editis, ac Ordinibus, & Congregationis hujusmodi juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio pro illorum sufficienti derogatione habenda foret, eorum tenores praesentibus, acsi de verbo ad verbum infererentur, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Derogatio contrariorum.

§.9. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhibetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Fides transumptorum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 29. Aprilis 1606. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 29. Aprilis 1606. An.I.

Decretum irritans.

Se-

XXXVI.

Ex Regest. in Secret. Breu.

Sequitur Confirmatio Privilegiorum Provinciae Franciae ejusdem Ordinis, ac unionis Monasterii S. Benedicti Terrae Nursiae Spoletan. Dioecesis dictae Congregationis olim unita.

Dilectis filiis Provinciali, & Monachis Congregationis Coelestinorum Ordinis S. Benedicti Provinciae Franciae.

PAULUS PAPA V.

Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem ea, quae a suis Praedecessoribus Religiosis, Provinciis, & personis provide concessa sunt, ut firma, & illibata persistant, suae confirmationis robore communitate, prout in Domino salubriter conspicitur expedire.

Provinciae Franciae privilegia omnia confirmantur.

§.1. Proinde Nos vos, ac vestram Provinciam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus vestro nomine Nobis humiliter porrectis inclinatis, omnia, & singula privilegia, gratias, immunitates, libertates, exemptiones, concessionem, iudulgentias, & indulgentias vestrae Provinciae, & illius Monasterii, & locis Regularibus, ac vobis in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem, ac ejusdem Apostolicae Sedis de latere Legatos, vel Nuncios quomodolibet concessa, confirmata, & approbata, quatenus sint in usu, & non sint revocata, nec sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adversentur, salvis literis nostris nuper pro confirmatione privilegiorum universae Congregationis Coelestinorum, & Visitatione Monasteriorum Franciae emanatis, quarum tenorem praesentibus pro expresso haberi volumus, Apostolica auctoritate, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

Confirmatur etiam unio Monasterii Nursiae alias facta.

§.2. Praeterea, quia, ut accepimus, Monasterium Sancti Benedicti Terrae Nursiae Spoletan. Dioecesis Congregationis Coelestinorum olim vestrae Provinciae Apostolica auctoritate unitum, & incorporatum fuit, Nos hujusmodi unionem pariter confirmamus, & approbamus, & quatenus opus sit, idem Monasterium cum omnibus jure, & pertinentiis suis, sine tamen pra-

judicio aliorum Monasteriorum Italiae vestrae Provinciae per Romanos Pontifices Praedecessores nostros unitorum de novo eisdem Provinciae vestrae auctoritate, & tenore praedictis perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus; ita ut liceat tibi filii Provincialis, & aliis Superioribus istius Provinciae Priorem, & Monachos ejusdem vestrae Provinciae in eodem Monasterio Nursiae constituere, & deputare, idemque Monasterium regere, & gubernare, prout in aliis Provinciae Franciae Monasteriis instituere, & deputare, ac regere, & gubernare valeatis.

Clausula.

§.3. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nursii Monasterii Abbati generali subiecti.

§.4. Volumus autem, ut in praedicto Monasterio tot Monachi vestrae Provinciae manentur, quot ex redditibus ejusdem Monasterii sustentari poterunt, qui dilecto filio Celso Romano moderno, & pro tempore existenti Abbati generali totius Congregationis Coelestinorum obedire, illiusque visitationi, & correctioni subesse teneantur.

A quo tamen ipsum Monasterium dictae Provinciae tradatur.

§.5. Quocirca eidem Celso moderno, & pro tempore existenti Abbati generali per praesentes committimus, & mandamus, ut Monasterium praedictum vobis juxta tenorem praesentium consignari curet, & faciat, vobisque, & futuris Priori, & Monachis ejusdem Monasterii praecipimus, ut eidem Abbati generali debitam obedientiam, & reverentiam promptam exhibere studeatis.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obstantibus quatenus opus sit Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permittis fieri prohibentis, ac nostra de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, ac de exprimendo vero valore beneficii, cui aliud uniri peteretur, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinibus, & Provinciae hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 13. Maii 1606. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 13. Maii 1606. An.I.

Quod

XXXVII.

Quod Clerici Regulares Congregationis Ministrantium Infirmis ad quoscumque alios etiam Carthusianorum Ordines, & Religiones migrare nequeant, absque Sedis Apostolicae licentia speciali.

Congregationem istam probavit Sixtus V. in Constitut. XXXIV. Ex omnibus. Tom. IV. Par. IV. fol. 191. Gregorius vero XIV. prohibuit, hosce Clericos ad alium praeter Carthusianorum Ordinem transire Constit. XL. Illius. Tom. V. Par. I. fol. 306.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem universi gregi Dominico divina institutione praepositum, pastoralis sollicitudine providere, ut regularium Ordinum recte instituta conserventur, & eorum disciplina nulla ex parte detrimentum patiatur, sed quae pro eorum regimine constituta sunt, si temporis processu ita opus esse ostendit, provide corrigere, aut mutare, prout conspicit in Domino expedire.

Gregor. XIV. Constit. recentur.

§.1. Sane dilectus filius Praepositus Generalis Clericorum Regularium Congregationis Ministrantium Infirmis nuper exponi Nobis fecit, quod in literis Apostolicis erectionis dictae Congregationis ejus Religiosis professis transitus ad Ordinem Carthusianorum tantum, nulla etiam alia ad id Sedis Apostolicae licentia requisita, permittitur.

Multi ad alios laxiores Ordines migraverunt.

§.2. Quoniam vero praecipuum eorumdem Clericorum institutum est, infirmis Hospitalium, & aliis Christianis morientibus die, nocteque, donec animam Creatori reddant, ac praeterea pestilentia laborantibus ministrare, eisque omnibus solemniter voto se obstringunt: quae quidem quoniam non levia onera videntur: multi Religiosi, occasione accepta praedictae permissionis, libere ad Carthusianorum Ordinem transseundi ad laxiores commigrarunt Religiones: proinde timeri verisimiliter potest, ne imposterum in dies plures idem facere procurent.

Pecit Praepositus Congregationis a Paulo ne etiam ad Carthusianorum Ordinem absque Pontificis licentia transire liceat.

§.3. Propterea ad hujusmodi malum prohibendum, & dictam Congregationem conservandam, dictus Praepositus Generalis cupit, ipsius Religiosis transitum ad quoscumque alios Ordines, & Religiones etiam Carthusianorum eorumdem sine speciali nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia prohiberi, & ideo Nobis humiliter supplicari fecit, ut super hoc opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ita decernit Paulus.

§.4. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinatis, ac de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium super consultationibus, & negotiis Episcoporum, & Regularium praepositorum, Religiosos ejusdem Congrega-

tionis Ministrantium Infirmis ad ipsum etiam Carthusianorum Ordinem sine speciali nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Cardinalium supra dictae Congregationis Episcoporum, & Regularium licentia, firma manente prohibitione generali transseundi ad quoscumque alias Religiones praeter Carthusianos, quae in dictis literis Apostolicis, & seu Constitutionibus, ejusque Congregationis Ministrantium Infirmis continetur transire, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo prohibemus.

Quibuscumque non obstantibus.

§.5. Non obstantibus praemis literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud Sanctum Petrum, die decimasexta Maii millesimo sexcentesimo sexto, Anno II.

Dat. die 16. Maii 1606. An. II.

XXXVIII.

Indulgentiarum quoquo modo Religiosis, & Ordinibus regularibus concessarum revocatio. Et alia Indulgentiarum nova concessio.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex in Beati Petri Sede constitutus, cui inter alia caelestis Indulgentiarum thesauri dispensandi cura incumbit, sollicitudine prospicere debet, ac solerter, ut hujusmodi Indulgentiarum dispensatio, & usus, ad Dei gloriam, & animarum salutem praecipue dirigatur, & ne ex illarum multiplicitate confusio, aut inanis interpretatio exoritur.

Exordium.

§.1. Proinde cum se. re. Clemens PP. VIII. Praedecessor noster magna cum diligentia, & sollicitudine procuraverit, abusus, & corruptelas tum in communicando Indulgentiarum thesauros, tum in modo illos recipiendi irreptos tollere; & propterea sua quadam Constitutione formam aggregandi, instituenti, & recte administrandi Societates, & Confraternitates prescripserit, licet morte praeventus hanc ipsam ejus voluntatem ad finalem executionem deducere, neque etiam, ut cogitaverat, circa Indulgentias a plerisque Romanis Pontificibus Praedecessoribus, Religiosis, & Ordinibus Monasticis, & Mendicantibus diversis temporibus concessas, aliquid deliberare potuerit;

Clem. VIII. formam aggregandi Confraternitates praescripsit.

§.2. Nos, qui nullis nostris meritis, sed sola Dei benignitate ad summi Apostolatus officium vocati sumus, susceptum a tanto Pontifice pium hoc opus ad optimum finem perducere cupientes, ubi primum Catholicae Ecclesiae regimen suscepimus, Venerabilibus Fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus ad hoc opus a dicto Clemente Praedecessore deputatis, de quorum numero tempore ipsius Clementis Praedecessoris eramus, injunximus, ut in illo

Id igitur hic Pontif. Card. eximandū commisit.

Qui Ordinum Regularium...

Hic itaque Pontifex...

Habitum Regularium...

Professionem emittentibus...

In festo principali...

In mortis articulo...

Missam primam...

Spirituale exercitium...

illo opere ad ulteriora progredierentur, & Indulgentias Regularibus concessas...

§.3. Cum itaque praefati Cardinales privilegia, concessiones, & gratias praedictis Religionibus, & Ordinibus concessas...

§.4. Nos matura super hoc consultatione praehabita, cupientes personis Regularibus quibuscumque quorumvis Ordinum...

§.5. Omnibus igitur Christianis fidelibus, qui canonicè, & juxta Ordines cujuslibet Religionis, & Constitutiones Apostolicas...

§.6. Ac cuilibet Novitio, qui poenitens, confessus, ac sacra Communione refectus...

§.7. Necnon cuilibet Religioso inter claustra sui Monasterii viventi, qui in festo principali sui Ordinis confessus, & sacra Communione refectus fuerit...

§.8. In cujuslibet vero mortis articulo, si pariter vere poenitens, & confessus, ac sacra Communione refectus, vel quatenus id facere nequiverit, saltem contritus nomen Jesu ore, si potuerit, sin autem corde devote invocaverit, etiam plenariam...

§.9. Qui vero ad Presbyteratus Ordinem canonicè promotus, & confessus primam Missam celebrabit, nec non etiam iis Religiosis, qui pariter confessi, ac sacra Communione refecti eidem Missa interfuerint, aut ipso die Missam similiter celebrabunt, etiam plenariam.

§.10. Iis vero, qui de suorum Superiorum licentia a negotiis per decem dies alieni in Cella commorabuntur, aut ab aliorum conversatione separati in piorum librorum,

& aliarum rerum spiritualium animos ad devotionem, & spiritum inducentium lectionibus, operam suam dederint, addendo saepe considerationes, & meditationes mysteriorum fidei Catholicae, divinorum beneficiorum, quatuor Novissimorum, Passionis Domini Nostri Jesu Christi, & aliorum exercitiorum, orationum jaculatoriarum, aut vocalium saltem per duas horas in diem, & noctem orationibus mentalibus sese exercendo, faciendo eodem tempore confessionem generalem, aut annualem, vel ordinariam, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint, aut Missam celebraverint, quoties pro quolibet praedictorum exercitiorum plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§.11. Praeterea item Religiosi intra claustra viventes, qui suam Ecclesiam devote visitaverint, & ut praefertur oraverint, consequantur eandem Indulgentiam, quas visitantes Ecclesiae Urbis, & extra eam diebus Stationum consequuntur, in omnibus diebus, perinde ac si ipsas Urbis Ecclesias personaliter visitarent.

§.12. Omnibus item Religiosis intra claustra ut supra viventibus, qui quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam ante Altare eorum Ecclesiae in quolibet die quinque annos, & totidem quadragenas.

§.13. Iis vero, qui de suorum Superiorum licentia in itinere existentes, aut extra claustra degentes tanquam Praedicatores, & Lectores, quinquies eandem Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam ante quodlibet Altare similiter dixerint, etiam quinque annos, & totidem quadragenas.

§.14. Nec non etiam ejusdem Religiosis, qui per mensem integrum singulis diebus spatio mediae horae orationem mentalem fecerint, ac confessi, & sacra Communione ultima Dominica mensis hujusmodi refecti fuerint, sexaginta annos, & totidem quadragenas.

§.15. Qui vero contrito corde, & poenitentes eorum culpas, & peccata, ac imperfectiones in Capitulis culparum accusabunt, & spiritualiter communicabunt, & exercitium virtutum facient, tres annos, & totidem quadragenas.

§.16. Quotiescumque autem de licentia Summi Pontificis, aut suorum Superiorum in ditiones, & terras Infidelium, aut Haereticorum ad concionandum, aut Catholicos docendum, vel Infideles, & Haereticos ipsos ad fidem Catholicam convertendum, & Ecclesiae gremium reducendum missi fuerint, si poenitentes, & confessi, ac Sanctissima Communione refecti fuerint, vel Missam celebraverint, ut melius ad hujusmodi opus sese parare valeant, pro duabus vicibus, videlicet quando itineri se accingent, & quando in Provinciam, ubi praedicta opera eis exercenda erunt, ingressi fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum

Claustralibus suis Ecclesiis visitantibus

Aliisque diebus orantibus.

In itinerantibus

Orationem Mentalem facientibus

Culpas proprias in Capitulis accusantibus

Missiones ad terras infidelium &c. acceptantibus &c.

Orationi 40. Horarum adstantibus

Eisdem Indulgentiis Moniales fruantur.

Revocatio alicuius Indulgentiarum.

Derogatio contrariorum.

rum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino pariter concedimus, & clargimur.

§.17. Et insuper cum Superior in visitationibus generalibus orationes Quadraginta Horarum pro bono visitationis progressu collocare voluerit, iis Religiosis, qui dictis orationibus saltem spatio duarum horarum in diverso tempore interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, Romani Pontificis salute, ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, nec non disciplina, & observantiae regularis augmento pias ad Deum preces, ut supra dictum est, effuderint, si confessi, & sacra Communione refecti fuerint, aut Missam celebraverint, plenariam similiter omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem, ut praefertur, concedimus.

§.18. Volumus autem, ut omnes supradictae Indulgentiae, & gratiae Religiosis regularibus cujusvis Ordinis tam Monastici, quam Mendicantis dumtaxat, ut praefertur concessae, etiam omnibus Monialibus cujusvis Regulae approbatae, & intra claustra cum tribus votis solemnibus viventibus, & perpetuam clausuram servantibus tam Ordinariis locorum, quam etiam Regularibus cujuscumque Ordinis, regulae, & instituti subiectis suffragentur, praesentibus perpetuis futuris temporibus duraturi.

§.19. Caterum omnes, & singulas Indulgentias quibuscumque Ordinibus, & Institutis regularibus hujusmodi, etiam Mendicantibus, & quibuslibet personis regularibus tam vigore privilegiorum, & litterarum Apostolicarum, quam viva voce oraculo, aut alias quovis modo per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem haecenus concessas, confirmatas, approbatas, & innovatas, auctoritate, & tenore praedictis perpetuo revocamus, cassamus, annullamus, & abrogamus, & ad praesentium nostrarum litterarum praescriptum reducimus, & moderamus.

§.20. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac eorumdem Ordinum, & Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegii quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, & Bulla aurea nuncupata, eisdem Ordinibus, & Institutis, eorumque Monasteriis, Conventibus, Collegiis, Domibus, Superioribus, & personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi praesentibus pro expressis, & ad verbum inserentibus habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

& expresse derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

§.21. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem fides habeatur ubique, quae praesentibus ipsis originalibus literis haberetur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Maii 1606. Pontificatus nostri Anno II.

Transumptis danda fides.

Dat. die 23. Maii 1606. Ann. II.

XXXIX.

Declaratio jurisdictionis Vicarii Papae tamquam Judicis Causarum Archiohospitalis S. Spiritus in Saxia de Urbe.

Concessionem hujus Jurisdictionis habes supra in Constit. CCCLXIV. Clementis VIII. Cum sicuti fol. 109.

Institutionem istius Archiohospitalis, & alia ad illud spectantia, vide in Const. XL. Innocentii III. Inter. Tom. III. fol. 108.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem ea, quae a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris in favorem piorum locorum, & insignium, praesertim Hospitalis nostri Sancti Spiritus in Saxia de Urbe concessa fuerunt, suae confirmationis robore communire, ac alias desuper opportune providere, prout in Domino salubriter conspiciit expedire.

§.1. Alias siquidem a fel. record. Clemente Papa VIII. Praedecessore Nostro emanarunt litterae tenoris subsequenter, videlicet, Omittitur insertio hujus Bullae, siquidem eam habemus loco indicato in Rubrica.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, diversa causa, in quibus dictum Hospitalis, seu alii ab eo dependentes interesse habent, coram Sanctae Romanae Ecclesiae Cameraario, ac Thesaurario generali, & Clericis Praesidentibus dictae Camerae pendeant, de quibus in praesentis litteris non fit mentio, cumque propterea dictarum causarum, expeditio retardetur in maximum dicti Hospitalis praedictum, Nos ejusdem Hospitalis commoditati, ac minori dispendio, celerique causarum hujusmodi expeditioni consulere, simulque super praemissis providere volentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine praesentis litteras Clementis Praedecessoris (salvis tamen infra scriptis) Apostolica auctoritate, & tenore praesentium, perpetuo confirmamus, & approbamus, ac illis perpetuae, & inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjuicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper intervenierint, supple-

Exordium.

Clem. VIII. Constituit. citata in tubr.

Confirmatio d. Constituit.

Declaratio quod in causis spectantibus ad Cam. Apost. vel Magistros Viarum Urbis, Procuratores Hospitalis eligant pro iudice, Camerarium, vel unum ex Clericis Camerae que voluerint.

plenus, ac illas perpetuo valere, & observari debere volumus, & ordinamus.

§.3. Præterea omnes, & quascumque causas huiusmodi non solum a quibuscumque iudicibus juxta præinsertarum literarum tenorem, sed etiam a Thesaurario, Clericis Præfidentibus, & Camerario præfatis, ac aliis quibuscumque iudicibus Cameralibus in eisdem statu, & terminis, in quibus reperiuntur, & in quibus Monasteria pia loca, & Capitula cujusvis præminentiae etiam Basilicarum Urbis principaliter veniunt ad causam, præterquam ubi de interesse Camerae agitur, vel alias Commissarius noster venit pro suo interesse ad causam, aut de causis ad Camerarium, & Camerae ex Constitutionibus Apostolicis privative quoad alios, vel ad Magistros Viarum spectantibus, ad Nos harum serie avocamus, illaque Camerario, & Clericis Præfidentibus, Annona, Graciarum, Dohanarum, Ripæ, Ripette, & alias ad jurisdictionem dictorum Clericorum spectantes cumulative, itaut sit in electione ejusdem Hospitalis Procuratorum, quem maluerint, ex Camerario, vel Clerico Præfidente in singulis causis occurrentibus eligere, ita quod, etiam si coram altero ex prædictis conventi fuerint, antequam in jurisdictionem conferantur, semper variare, & alterum eligere possint, uno autem electo per d. Hospitalis Præceptores non possint variari, & alter se in eadem causa intrmittere non possit, sed illi in dicta causa inhibendum sit, & esse censetur.

Fr in causa obligationis in forma Camerae, eligant A. C., vel Vicarium.

§.4. Quo vero ad cæteras causas, in quibus agitur vigore obligationis Cameralis, sit in electione dictorum Hospitalis Præceptorum agere, vel coram Auditore Camerarii, aut coram Vicario.

De reliquis Vicariis sit iudex private quoad alios.

§.5. Reliquas autem causas, quæ non sunt de jurisdictione dictorum Camerarii, Clericorum, & Magistrorum Viarum ut supra, & quæ alias non sunt cognoscendæ coram dictis Camerario, Clericis, & Cameralibus, ac Viarum Magistris, prædicto Vicario privative quoad dictam Camerae, & alios quoscumque prædictos, servata forma in omnibus prædictis causis tam quoad Ordinarios processum, quam ad appellationem interponendam, præinsertarum literarum.

Decretum irritans, & clandestina sublatæ &c.

§.6. Sicque, & non aliter per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Declaratio quoad causas pendentes coram aliis iudicibus.

§.7. Ulterius ad consulendum indemnitati, tum ipsius Hospitalis, tum etiam aliorum litigantium, ac parcendum expensis, volumus, & prædicta auctoritate decernimus, quod in causis jam coram aliis iudicibus instructis, & nunc vigore præinsertarum literarum avocatis, partes ipsæ acta

transportari facere non teneantur, sed causas easdem coram dicto Vicario, seu Clericis Præfidentibus, ut præmissum est, firmis tamen remanentibus Notariis, prosequi libere valeant.

Facultas d. iudicandi facta.

§.8. Et quod prædicti iudices absque nova commissione toties, quoties opus fuerit, possint prorogare fatalia, & adversus lapsum restituere juxta facultates a nostris Prædecessoribus concessas Auditoribus nostris Palatii Apostolici.

Clausula derogatorie.

§.9. Non obstantibus sæl. rec. Pauli III. a tergo: *Dilectio filio nostro in Alma Urbe Vicario &c.* de causis in Camera Apostolica, ubi de interesse illius agitur, cognoscendis, & ejusdem Pii IV. de gratiis ejusdem Camerae interesse concernen. in eadem Camera præsentandis, registrandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictis Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. Julii 1606. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris, die 3. Julii 1606. Pontificatus nostri Anno II.

X L.

Carolo Emanueli Sabaudia Ducis tres Decimas ab Ecclesiasticis intra triennium persolvendæ conceduntur, ita tamen ut summam triginta millia scutorum non excedant.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Venerabili Fratri Petro Francisco Episcopo Saonen. nostro, & Apostolicæ Sedis apud dilectum Filium Nobilem Virum Carolum Emanuele Sabaudia Ducem Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Venerabili Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Caroli Emanuelis de fide catholica merita, zelusque defendendi.

Præstantia dilecti filii Nobilis Viri Caroli Emanuelis Sabaudia Ducis, & Pedemontium Principis in Nos, & Apostolicam Sedem merita poscunt, ut illi, qui pro Catholica Religione in suis Dominiis tuenda gravissimis assidue sumptibus permittitur, quibus suppeditandis ipsius redditus nequaquam sufficiunt, de aliquo subventionis auxilio ex Apostolicæ Sedis benignitate libenter prospiciamus.

Tres decimæ ei conceduntur intra triennium exigendæ.

§.1. Motu igitur proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium indicimus, & imponimus tres integras Decimas intra triennium ab initio currentis anni 1606. numerandum, unam scilicet quolibet anno, respective exigendas omnium, & singulorum fructuum, reddituum, & proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum quorumcumque tam certorum, quam incertorum secundum verum annum valorem quarumcum-

cumque Cathedralium etiam Metropolitanarum, Collegiarum, & Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, & Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensurarum Archiepiscopatum, Episcopatum, Abbatium, Capitularium, & Conventualium, Prioratum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatum, Præbendarum, Dignitatum, Personatum, Administrationum, Officiorum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacen., Cisterciens., Præmonstraten., Sylvestrinorum, & quorumcumque aliorum Ordinum (non tamen Mendicantium) utriusque sexus, nec non Congregationum Regularium, ac Hospitalium actu pauperum hospitalitatem non exercentium, ac Militiarum quarumcumque, non tamen Sanctorum Mauriti, & Lazari, ac Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quæ pro sui tutela contra Turcas, & alios Infideles, alienis auxiliis continendo egent, in universo Ducatu Sabaudia, & Principatu Pedemontium, nec non Nivæe Provinciae nuncupat., & toto ejus Districtu, ac Territorio, & Statu Onelia, ac in reliqua temporalis ditione dicti Caroli Emanuelis Ducis ultra, & citra montes existentium a Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Electis, Administratoribus, Commendatariis, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Prælatibus, Capitulis, Conventibus, Canonicis, Rectoribus, cæterisque personis Ecclesiasticis secularibus, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularibus, etiam exemptis, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subiectis, Ecclesiis, Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica secularia, vel regularia, & militaria prædicta in titulum, Commendam, administrationem, aut alias quomodolibet obtinentibus, nec non ab aliis, etiam quibus fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta huiusmodi Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum prædictorum loco pensionum annuarum, aut super illis pensiones annuæ etiam a similibus decimarum solutione quantumcumque liberæ, & exemptæ, & sub quibusvis obligationibus, etiam in forma Camerae Apostolicæ, & juramento etiam de non contraveniendo, ac fortasse etiam de non impetrando gratias Apostolicas contra huiusmodi exemptiones, & concessis non utendo vallatæ reservatæ fuerint, & intra triennium prædictum dumtaxat reservantur, cujuscumque præminentiae, dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existant, exceptis tamen Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & quoad Parochialium Ecclesiarum, aliorumque Beneficiorum personalem residentiam requirentium, quorum singulorum fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones quotidianas, aliaque emolumenta, tam certa, quam incerta valore annuum centum scutorum monetæ illius Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

larum partium vere, & realiter non excedunt, possessores arbitrio tuo remittimus, quos ab huiusmodi decimarum solutione liberos, & exemptos esse volueris, & declaraveris, quos omnes prædictos unica singulis annis dicto triennio durante solutione intra terminum a Fraternitate tua præfignendum decimam huiusmodi persolvisse, itaut qui pensiones solvere debent, etiam nomine pensionariorum decimas huiusmodi persolvant, & deinde in proximis terminis persolvendarum pensionum eam ratam sibi retineant ad rationem decem pro centenari, nisi ejusdem decimæ collectores, aut subcollectores ab ipsis pensionariis cam exigere voluerint.

Nulla in contrariis obstantibus exemptione.

§.2. Decernentes nullas omnino immunitates, & exemptiones etiam ex causa resignationis, cessionis jurium, concordie, conventionis, aut quacumque alia gravi, & onerosa occasione, quocumque modo concessas, & dicto triennio durante concedendas, etiam si possessores, usufructuarii, aut alii pensiones huiusmodi solvere habentes juri, & actioni petenda, vel retinenda portionis, & rata partis pensionarios contingenti jure jurando renunciaverint, & illa libere donaverint, ac facultati repetendi similiter renunciaverint, atque in forma Camerae Apostolicæ amplissima eaverint, eosdem Pensionarios aliquo modo excusare, seu integram solutionem huiusmodi minuire, vel impedire posse.

Clausula.

§.3. Sicque per quoscumque iudices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicandi, & definiti debere, ac irritum, & inane, quicquid super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nuncius Apostolicus huiusmodi decimarum collector.

§.4. Ut autem prædicta diligenter, & fideliter executioni demandentur, Fraternitatem tuam, cujus fides, & prudentia Nobis jam pridem cognita, & probata existit, ac pro tempore existentem nostrum, & Apostolicæ Sedis apud eundem Carolum Emanuele Ducem Nuncium generalem Decimarum huiusmodi collectorem cum omnibus privilegiis, jurisdictionibus, & juribus huiusmodi collectoribus de jure, vel consuetudine quomodolibet competentibus auctoritate Apostolica tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus.

Facultates ad id eodem concessæ.

§.5. Mandantes tibi, ut huiusmodi decimas a te, vel subcollectoribus tuis juxta declarationes infra scriptas deputandis exigendas, eidem Carolo Emanueli Ducis, vel ab eo deputato integre consignari cures; Dantes tibi plenam, liberam, & absolutam potestatem, & auctoritatem prædictos omnes tam conjunctim, quam divisim ad integram huiusmodi decimæ solutionem, etiam per edictum locis publicis affigendum, etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis monendi, & requirendi, non parentes,

D d a